

šolskem svetu bil je do l. 1873 prvomestnik. Tako je mesto Ormož in njegov okraj počastilo moža, kakošnjih nam le redko rodi mati Slava.

Da so se v prvi dobi našega narodnega gibanja po mestih in trgih narodnjaki na prste jedne roke lahko sošteli, je obče znano. Tako je bilo tudi v Ormoži. Če ravno neizrečeno po malem, vender povsod se na bolje obrača. Tudi v Ormoži je prirastlo zadnja leta lepo število odličnih narodnjakov, tako, da so pri zadnjih volitvah vkljub mršavam volilnim redom v okrajni zastop zmagali in prvokrat priveslali do večine. Ali blagemu dr. Magdiču ni bilo dano gledati teh lepših dnevov. Že nekoliko let sem začela je podjedati njegovo zdravje huda bolezen, za katero še menda vsa zdravilska umetnost do sedaj ni našla zdravilne trave. Lotil se ga je znotranji rak. Davno je dr. Magdič kot skušen zdravnik že spoznal, da so mu šteti dnevi življenja. Njegov prijatelj od mladostnih let in sošolec mi je pravil, da je pred 5 letmi, ko še od njegove bolezni nikdo nič vedel ni, nekega dne djal: „Kakih 5 let še je mojega bivanja na zemlji.“ Ni se zmotil. Blizo ravno tako je prišlo. Blažilna moč verskega prepričanja, katero človek kot žlahtno cvetlico od mladosti goji v svojem srci, se pač najlepše pokaže v trpljenji in smrti. Svojo jako hudo bolezen prenašal je ves čas z izgledno potrpežljivostjo. Mesto da bi bila njega, je on svojo žalostno družino, katero je on tako srčno ljubil, vedno tolažil. Govoril je svojej blagej tovaršici, naj si po njegovi smrti nikakor ne delajo britke vesti, kakor da nebi za ozdravljenje bili zadosti storili, največje prizadevanje bilo bi zastoj. Osem dni pred smrtjo želi prejeti sv. popotnico. Ko mu domači velevalo: saj ni tako velike nevarnosti, jim zavrne: človek mora s svojim Bogom sklenoti račun pri zdravi pameti in popolni zavednosti. Po mestih se ta krščanska dolžnost rada odlaga do zadnjega trenutka, ko je navadno že prepozno. Pravoč je: Kako življenje, taka smrt. Pri našem blagem dr. Magdiču se je tudi ta pravoč uresničila. Verem krščanski duh je vodil celo njegovo življenje, in tako je bila tudi žlahtna njegova smrt pred božjim obličjem. Ko je neštivilnokrat Boga zabvalil za vse prijete dobrote, je ves vdan izdihnil svojo blago dušo 23. jan. 1879. 59 let star.

Kdor ima kako premoženje, mora še zato skrbeti, da se tudi po smrti vse lepo poravna, da ne nastanejo potem med zapuščeno družino prepiri in pravde. Dr. Magdič je napravil l. 1878 jasno poslednje sporočilo. Mislim, ako nekaj iz tega navedem, bodo dragi bralci njegov značaj bolje spoznali, kakor po slabih črticah, koje sem o njegovem životopisu narisal. Sporočilo ima 3 dele. V 1. je vse uravnano, kar zadeva njegovo premoženje; 2. del ima napis: „Moje želje“ in v tem delu govori: „Vse že imenovane naredbe se imajo smatrati kot moje želje, in pričakujem od ljubezui moje družine do mene in med seboj, da se bojo

po mogočnosti izpolnile; vendar nekaj še imam na srci, kar posebno želim in tu izrečem: 1. Kakor najsrčneje želim, da vi otroci svojo mater visoko v časti imate in njo v vodstvu gospodarstva na vse strani po mogočnosti podpirate. 2. Presrčno želim, da vi otroci ves čas življenja med seboj v miru in složnosti živite in drug drugega po moči podpirate. 3. Kakor najsrčneje želim, da vi otroci dobljena posestva lehkomišljeno ne zapravite, temoč s vso železno odločnostjo ohranite in mogoče dobro nadaljujete. Božji blagoslov z vami!“ Res, zlate besede!

„Navedene želje, so le želje in upam, da se bodo izpolnile; pa moja volja je volja očeta, kterege voljo je moja družina v življenji vedno cenila, in po pravici smem pričakovati, da jo tudi po moji smrti izpolni. V 3. oddelku se naroča: kako se naj njegovo telo na oder položi, kako zvoni, kake sv. meše služijo, in slednjič pod števil. 5 je naročeno: vsak nagrobni spomenik je ostro prepovedan, samo lesen križ se naj postavi s tem le napisom: „Tu počiva Anton Magdič, doktor zdravilstva in ranocelstva. Rojen 17. januarja 1820, umrl? (23. jan. 1879.) Naj počiva v miru.“ — Blaga gospa je se do slednje pike po tem naročilu ravnala, samo v eni ne. Naročil je namreč: le domača gg. duhovna ga naj spremljata k zadnjemu počitku. Veleč. g. Velikonedeljski dekan, sošolec in najstarejši prijatelj v celem okraji, si ni dal zabraniti. Vodil je sprevod in tako skazal zadnjo čast blagemu možu. Naj počiva v miru.“

Jakob Meško.

Smesničar 52. V Bosni uže na sledeči način nemškutarijo. Sodec Bošnjaku: gdo se ti zvalio? Bošnjak: gospodine, nisam se izvalio. Sodec vpraša pisarja Hrvata: was sagt er? Pisar, ki slabo nemški zna: dass er nicht gestürzt hat. Sodec Bošnjaku: nereklo ja tebe: palo, nego kak se ti zvalo. Bošnjak zarad rime misli, da je to kaka pesen in se smeje: Sodec: ti vrag, ti tvoja moja mater, kak se smijala mene? Bošnjak: smijem se, što pjevaš. Sodec: k...fiks aleluja! aber fragen sie ihn, wie er heisst? Pisar: kako se zoveš? Bošnjak: Marko Stepič. Sodec: aufschreiben. Kople si (od kodi si)? Bošnjak: nisam kopile, još mi otac i majka živu. Sodec: was murmelt der Kerl? Pisar: dass er kein Seitenkind sei. Sodec srdito Bošnjaku: sada ne malo časa, ti čekala vani jedna hodina, idi!

Obzor in Edinost.

Razne stvari.

(Za nesrečne Zagrebčane) darovali so: Šalska dolina po č. g. dekanu M. Trafeniku 7 fl., farani sv. Janža na Dravskem polji 4 fl., farani Jareninski 10 fl. 50 kr., farani sv. Lovrenca v puščavi po č.

*) Vsem p. u. gospodom, ki so mi stregli ustmeno in pismeno z različnimi podatki za ta životopis, prisična hvala!
Pis.

g. župniku Toporišiči 30 fl. 24 kr., Hočka kaplanija 2 fl., farani Marije snežne 8 fl. 25 kr., farani Ljubenski 6 fl. Bog plati!

(*Mariborska čitalnica*) obhaja dne 26. dec. t. l. svoj občni zbor ob 7. uri zvečer. Vspored: predčitanje zapiskov zadnjega občnega zbora, 2) govor predsednikov, 3) poročilo tajnikovo, 4) poročilo blagajnikovo, 5) volitev 2 pregledovalcev računov, 6. volitev novega odbora, 7. razni predlogi. K obilnej udeležitvi vabi.

Predsedništvo.

(*Vabilo k božični veselici*), ktera se obhaja v sredo, 29. decembra t. l. ob 2. uri popoldne v vrtni sobani pri „belem volu“ v sledečem redu: 1) „Pastirica iz Lurda“, igrokaz; 2) Razdeljevanje božičnih daril, 3) Petje. Zavoljo tesnega prostora se zamorejo te veselice vdeleževati samo p. n. udje našega društva in posebej povabljeni p. n. gostje kat. podp. društva. Odbor.

(*V Zavrachi*) so nepozuani tatje vlomili v klet g. Mart. Kokolovo, ukradli 120 litrov vina, a naposled hišo gosposko užgali.

(*V Ormoži*) bo v torek 28. dec. t. l. ob 1/2 2. uri popoldne občni zbor vrlega društva „Sloge“ v gostilni g. Kandiča. Želimo živahne udeležitve!

(*Potres občutiti*) so v noči 16—17 v Zagrebu, Varaždinu, Križevcih, Krapini, Samoboru, v Veliki nedelji, v Radgoni, v Možgancih, v Ptuj, Pragarskem, Mariboru in Ribnici. Učenjak Rudolf Falb razlagal je v Mariboru o potresih in djal, da je podzemeljska sila pod Zagrebom in vsem potresnim okrogom vgasnila ter da utegne zemlja 23 ali 24. in 30. ali 31. dec. nekoliko zatrepetati, vendar nevarnost je prestana. Znanprej prorokuje mir za kakih 300—400 let. Bog daj!

(*Železnica Poličanska-Rogaška*) ne bo držala skoz Slatino, ampak pred njo zavila v Jemenčji dol in potem zopet pri g. Haimeljevej pristavi krenola proti Slatini in Rogacu. Kolodvor bo mogoče blizu Slatine vendar tako, da topličarji ne bodo nadlegovani.

(*Kajhe prenapolnjene*) so v Celji. Treba bo zaprte ljudi inam spraviti, ker je prav za prav le za 180 oseb prostora.

(*Mariborska c. k. dankarija*) ni hotela č. g. M. Kolenki, provizorju v Lembahu, izplačati 60 gold., ker je predložil slovensko pobotnico. Urad se sklicuje na ministerski ukaz od 17. sept. 1880 št. 11929.

(*Milostljivi knez in škof*) so darovali za nesrečne Zagrebčane 100 fl. — Svetli ban se jim je lastnoročno za dar zahvalil.

(*Za družbo duhovnikov*) so vplačali č. gg. Očgerl 11 fl., Kalin Fr. 3 fl. (1879—1881) in Duplnik 1 fl. letu.

Loterijne številke:

V Gradci 6. novembra 1880: 69, 19, 27, 34, 79.
Na Dunaji " " " 61, 13, 26, 3, 34.

Prihoduje srečkanje: 31. decembra 1880.

1—3

Na prodaj

imam 6000 gruškovih, 2 letnih, 1—2 šolna visokih divjakov po 3 kr.; 3000 jabelkovih divjakov, enake starosti in visokosti po 2 kr. 500 mladih, 3 šolne visokih hrastičev po 5 kr.

Martin Žnidar,
posestnik v Košnici pri Celji.

2—3

Preselitev

špecerijske kupčije.

Slavnemu občinstvu naznanjam uljudno, da sem svojo špecerijsko kupčijo v nekdanj Wohlslagerjevej hiši, kder sem 8 let tržil, preselil v hišo št. 23. v Tegethoffovej ulici (graškem predmestju) zraven gostilne „zur Stadt Wien“, kder sem uže leta dni tudi imel štacuno.

Zahvalivši se svojim prejemnikom za skazano mi blagovoljno zaupanje prosim ob enem, da me še znanprej z obilnimi naročili počastijo. Vselej jim bodem si prizadeval točno in z dobrim blagom ustrezati.

V Mariboru meseca decembra 1880.

Z odličnim spoštovanjem

Silv. Fontana.

Zahvala in priporočba.

Vljudno podpisani izreka prisrčno zahvalo slavnemu občinstvu za skazano mu dosedanje zaupanje ter naznanja, da svojo krčmo do božičnih praznikov preseli v lastno prej Matzelnovo hišo. Ime krčmi ostane dosedanje:

„Alte Bierquelle“

Zagotovo ija točno postrežbo v popolno zadovoljivo slavnega občinstva. Prosi vljudno za obilno obiskovanje njegovih prostorij, kder je tudi slavna slovenska čitalnica mariborska nastanjena.

Z najodličnejšim spoštovanjem

1—3

Franc Grajner.